

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-07-7802 רוזליו נ' בריכות שחייה בע"מ

בפני כב' השופטת פנינה לוקיץ'

תובעת אסתור רוזליו

נגד

נתבעת זיו א.י. (2003) בריכות שחייה בע"מ

פסק דין

- 1 התובעת, תושבת מושב נתיב השיירה ובעלת בריכה פרטית הצמודה לביתה. כמו כן מנהלת התובעת
2 מתחם ובו מספר צימרים להשכרה.
3
4
5 בתביעה זו מבקשת התובעת לחייב את הנתבעת לפצותה בסך של 65,082 ₪ (קרו), סכום המורכב
6 מסך של 35,082 ₪ החוזר עלות ציוד (משאבות, מערכת בקרה ומערכת מלח) ועבודה ששילמה
7 התובעת לנתבעת במהלך השנים 2007-2008 וזאת מאחר והציוד לקוי או לא תקין, וכן פיצוי בסך של
8 30,000 ₪ בגין אבדן הנאת התובעת מהבריכה, עוגמת נפש, טרטרור ובזבוז זמן.
9
10 **השתלשלות העניינים וההליך המשפטי**
11 1. בחודש יולי 2007 רכשה התובעת מהנתבעת שתי משאבות להפעלת הבריכה (להלן: "המשאבות
12 החדשות") כאשר במועד התקנת המשאבות החדשות, נטלה הנתבעת מחדר המכונות של
13 הבריכה, שתי משאבות ישנות (להלן: "המשאבות הישנות") שנרכשו כשנה קודם לכן מחברת
14 בטוליט שהקימה עבור התובעת את הבריכה ואת המערכת המטפלת במי הבריכה.
15
16 2. לטענת התובעת בכתב התביעה, זמן קצר לאחר רכישת המשאבות החדשות מהנתבעת, התגלו
17 בהן תקלות אשר חייבו ביצוע תיקונים חוזרים. יצויין כי תעודת משלוח המוקדמת ביותר
18 שהוצגה בפני, המעידה על תיקון שבוצע למשאבות, הינו מיום 27.3.2008 (נספח ח' לתצהיר
19 הנתבעת מ/2), דהיינו כמעט 9 חודשים לאחר התקנתן.
20
21 התובעת מוסיפה וטוענת בכתב התביעה כי עם תחילת התקלות ביקשה מהנתבעת הצעת מחיר
22 לרכישת מערכת בקרה ובהתאם להצעה סיפקה הנתבעת לתובעת, ביום 2.4.08, מערכת בקרה
23 מסוג "בקר איטל 2000" (להלן: "מערכת הבקרה") וכן מערכת מלח (להלן: "מערכת המלח")
24 וזאת בעלות של 19,000 ₪ בצירוף מע"מ.
25
26 אציין כבר עתה כי בניגוד לעולה מכתב התביעה ומתצהיר התובעת (ת/2), התובעת ביקשה
27 מהנתבעת הצעת מחיר למערכת בקרה כבר בשנת 2006 בעת הקמת הבריכה, וכן ניתנה על ידי
28 הנתבעת הצעה בחודש 1/07 (נספח ח' לת/2) וזאת ללא כל קשר לתקלות הנטענות במשאבות.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7802-07-10 רהליו נ' בריכות שחייה בע"מ

3. ביום 3.4.08, למחרת התקנת מערכת הבקרה ומערכת המלח, הגיעו נציגי הנתבעת להפעיל את מערכת המלח ופיזרו מלח בבריכה (ראה נספח כ' למ/2). לטענת התובעת, באותו יום לאחר שניציג הנתבעת עזב את המקום והיא לא קיבלה מענה טלפוני לפנייתה, נשלח על ידה פקס הכולל כיתוב בכתב יד על גבי תעודת המשלוח מאותו יום, ובו טענה כי אחרי ביצוע הטיפול באותו יום קיימת רטיבות בחדר המכונות מהמערכת החדשה והיא מבקשת דחוף לשלוח נציג של הנתבעת שכן "חדר המכונות מוצף מים ולא ניתן להפעיל כלום" (נספח ז' לת/2).
- 7
- 8 הנתבעת מכחישה קבלת פקס כזה על גבי תעודת המשלוח (ולא הוצג בפני אישור כלשהו המעיד על משלוחו בפקס למשרדי הנתבעת) אולם היא מאשרת כי התקבלה אצלה ביום 3.4.08 קריאה של התובעת בגין תקלה במערכת, ולפיכך ביום 4.4.2008 התייצב נציג מטעמה אשר נטל את המשאבות לבדיקה.
- 11
- 12
4. ביום 8.4.2008 הוחזרו המשאבות מתיקון, הותקנו מחדש בחדר המכונות וכן בוצע חיבור לצינור עורפים לתעלת הגלישה (נספח י' למ/2). בנוסף, ביום 10.4.2008 הגיעו נציגי הנתבעת פעם נוספת וביצעו חיווט וכיול לבקר וכן ערכו בדיקה כללית, כאשר בתעודת המשלוח מצוין כי מערכת הבקרה גרמה לקצר וכי הבעיה טופלה בעקבות הביקור (נספח ה' לת/2).
- 17
- 18 מכאן עולה שבמהלך השבוע שלאחר התקנת מערכת הבקרה, הגיעו נציגי הנתבעת לטפל במערכת ובחלקיה, 4 פעמים (מעבר לביקור שנועד לצורך ההתקנה עצמה).
- 19
- 20
5. בהמשך, קיימות שתי קריאות נוספות בחודש 8/2008 המתיחסות לתקלות שנגרמו למשאבות וטופלו על ידי נציגי הנתבעת, אשר אף המשיכה לספק לתובעת חומרים לרבות מלח וכלור, לשימוש המערכת.
- 23
- 24
6. בחודש 10/2008 ניתנה על ידי הנתבעת הצעת מחיר לשינוי מיקום המשאבות בחדר המכונות ולאחר שהתקבל אישור התובעת, בוצעה עבודה זו כנגד תשלום הסך של 2,200 ₪ בצירוף מע"מ (ראה נספחים י"ח ו"ט למ/2).
- 27
- 28
7. ביום 18.5.09 (בחלוף עונת החורף ולקראת עונת הרחצה 2009) שלחה התובעת מכתב לנתבעת אשר בו היא מבקשת כי יגיעו פעם נוספת לתיקון אחת המשאבות תוך שהיא מציינת כי מדובר בפעם השנייה שמשאבה זו הפסיקה לעבוד, ותוך אזכור לכך ששתי המשאבות נרכשו מהנתבעת כחדשות.
- 32
- 33
- 34 כעבור יומיים, שלחה התובעת מכתב אשר כותרתו "התראה לפני הליך משפטי" וכפי שעולה ממנו, הוא נכתב לאחר שהנתבעת לא הגיעה לטפל במשאבות באופן מידי, ולטענת התובעת
- 35

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7802-07-10 רזליו נ' בריכות שחייה בע"מ

- 1 נציגי הנתבעת אף ציינו בפניה כי הם עמוסים ולפיכך לא יוכלו להגיע תוך זמן קצר (קיימת
2 מחלוקת מהו אורך הזמן שנקב על ידי נציגי הנתבעת למתן השירות).
- 3 במכתב זה לראשונה מלינה התובעת על כך שהמשאבות שסופקו נדרשו לתיקונים חוזרים
4 ונשנים על אף שהיו חדשות, וכי גם מערכת הבקרה שהותקנה, הינה מדגם ישן ונתגלו בה
5 כשלים שונים גם לאחר שטופלה על ידי הנתבעת. בשל כל אלו, ובשל העובדה כי בחודש 7/2007
6 מסרה לידי הנתבעת את המשאבות הישנות אשר לא הוחזרו לה עד אותו המועד (ועד בכלל),
7 דרשה התובעת במכתבה את החזר מלוא הכספים ששילמה עבור המשאבות והתקנתן, עבור
8 מערכת הבקרה והמלח וכן את שווי של המשאבות הישנות (להלן: "מכתב הדרישה").
- 9
- 10 החל מהוצאת מכתב הדרישה, החלה התכתבות בין הצדדים לרבות ומערכות באי כוחם בשלב
11 מאוחר יותר, אשר בסופו של יום הולידה תביעה זו.
- 12
- 13 8. בכתב התביעה טוענת התובעת כי הציווד שנמכר לה על ידי הנתבעת, הינו ציוד קלוקל שלא תפקד
14 כראוי או תוקן בצורה לא נכונה או רשלנית, וכתוצאה מכך נגרמו לה הנזקים נשוא התביעה.
- 15
- 16 יצויין כי בנזקים הישירים כוללת התובעת את מלוא הסכומים ששילמה התובעת לנתבעת עבור
17 מערכת הבקרה ומערכת המלח, המשאבות והעבודה הכרוכה בהתקנתן (כך לטענתה) וכן עלות
18 המשאבות הישנות ובנוסף, נתבע סך של 30,000 ₪ בגין נזקים עקיפים שהינם אובדן ההנאה
19 מהבריכה במשך כשלוש שנים, טרדה ובזבוז זמן והוצאות.
- 20
- 21 כפי שטענה הנתבעת בצדק, התובעת לא הפרידה כלל בין הסכומים ששילמה לנתבעת וכללה
22 בתביעתה גם סכומים ששולמו עבור חומרים שסופקו לה לצורך הפעלת הבריכה (כ-630 ₪
23 בצירוף מע"מ) וכן תבעה החזר עבור שינוי מיקום המשאבות המתואר בסעיף 6 לעיל, שהינה
24 עבודה נפרדת שהוזמנה על ידי התובעת ואין לה כל קשר להתקנת המשאבות החדשות במקור,
25 התקנה שבוצעה ללא תשלום נפרד.
- 26
- 27 9. להוכחת תביעתה הגישה התובעת, בשלב הגשת התצהירים, תצהיר מטעמה (ת/2) וכן ציינה כי
28 בכוונתה להעיד מטעמה את מר גיא ברבי (להלן: "ברבי") נציג חברת טיפול, אשר ביקר וטיפל
29 בבריכה בחודש 7/2010 ועל בסיס בדיקתו, נערך מסמך (נספח "ג" לת/2) ממנו עולה כי במועד
30 בדיקתו מצא כי מערכת המלח אינה שמישה ואינה תקינה, ובשל כך התקנה חברת טיפול
31 משאבת כלור נוזלי, וכן צוין כי בקר ה-pH אינו תקין – תקוע (להלן: "מסמך טיפולי").
- 32
- 33 לעומתה הגישה הנתבעת תצהירים הן של מר יהודה אזולאי (נ/2) והן של שלושה מטכנאי
34 הנתבעת אשר ביצעו בפועל את העבודות השונות אשר פורטו לעיל.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-07-7802 רהליו נ' בריכות שחייה בע"מ

10. לאחר ישיבה מקדמית שהתקיימה בפני, ביקשה הנתבעת להגיש חוות דעת מטעמה וזו אכן הוגשה ביום 1.1.12, כאשר בחוות הדעת שנערכה על ידי מר אילון טוביס (להלן: "טוביס"), עולה כי חדר המכונות המשמש את הבריכה, הינו בור הטמון באדמה בסמיכות לבריכה ללא סידורי איזורור וללא גישה המאפשרת תחזוקה מסודרת. כמו כן נטען שם כי הלחות, הרטיבות ואדי הכימיקלים בחדר המכונות גורמים לבלאי מוגבר לצידוד הרגיש, וכך כי בשל גישה לא נוחה לתחזוקה, לא מתאפשר טיפול שוטף במסננים ולפיכך, יכול להיווצר מצב של סתימות במסננים ובלאי מוגבר למשאבות. כמו כן קבע טוביס שאין לחדר המכונות סידורי ניקוז לביוב אלא רק משאבת סניקה, שבמקרה של תקלה בה הבור יכול להיות מוצף ולהיגרס נזק לכל רכיבי המערכת. כמו כן ציין המומחה בתגובה לטענות התובעת בתצהירה, כי למערכת הבקרה אין כל קשר להפעלת משאבת הסניקה, ולפיכך גם אין קשר בין הצפה נטענת בחדר המכונות, לבין תקלות במערכת הבקרה.

11. בתגובה לחוות דעת זו, הגישה התובעת חוות דעת שנערכה על ידי מר רועי בן ניסים (להלן: "בן ניסים") ואשר בה נטען לראשונה כי הנזק שנגרם לצידוד שבחדר המכונות, מקורו בפיצוץ בצנרת שהתרחש ביום 3.4.08. על פי טענה זו, אשר המומחה ציין ואישר בעדותו כי מבוססת אך ורק על טענה שהעלתה בפניו התובעת, בעת הרכבת מערכת הבקרה, ובשל הצפיפות בחדר המכונות, נאלצו נציגי הנתבעת לפרק את צנרת המשאבות כדי להגיע לדפנות חדר המכונות ולאחר סיום התקנת מערכת הבקרה ומערכת המלח, הרכיבו מחדש את הצנרת וזאת מבלי שביצעו בדיקת לחץ, כנדרש. המומחה מוסיף מפי התובעת כי מקץ זמן קצר, נשמעו מחדר המכונות רעשים ואז התברר כי הצנרת דולפת ומים ניתזים לכל עבר וגורמים נזק למשאבות ולמערכת הבקרה.

המומחה מטעם התובעת מוסיף ומציין כי הסידור הקיים בחדר המכונות לסילוק מי הביוב הינו מקובל וסטנדרטי ומשאבת הסניקה נמצאה תקינה ולפיכך אין כל רלוונטיות לשאלת הסנקת מי הביוב (שכן לא זו גרמה להצפת חדר המכונות כנטען על ידי התובעת).

כמו כן הוסיף המומחה כי באם אכן התנאים בחדר המכונות הינם כה קשים כמתואר בחוות דעת טוביס, היה על הנתבעת כבעלת המקצוע, להימנע מלהתקין את מערכת הבקרה בסביבה שאינה מתאימה לכך או לחלופין להמליץ על התקנת מערכת איזורור שתאפשר את הפעלת פעולת הבקר, באופן תקין.

דיון והכרעה

12. לאחר שמיעת עדויות הצדדים בפני וכן סיכומי טענותיהם אני סבורה כי התובעת לא עמדה בנטל להוכיח את מרבית תביעתה ולמעשה, החלק היחיד בכל התביעה אשר דינו להתקבל, וגם זאת באופן חלקי, הינו זה הנוגע לטענת התובעת בדבר אי החזרת המשאבות הישנות לידיה.

13. אתחיל דווקא מסופם של דברים ואציין כי הנתבעת לא הכחישה כי המשאבות הישנות לא הוחזרו לידי התובעת אך ציינה כי אלו שכבו כאבן שאין לה הופכין במחסניה תקופה ארוכה, ולבסוף פונו לאתר פסולת. הנתבעת טענה להגנתה בהקשר זה: ראשית, כי התובעת בשום שלב ועד לחדש 5/2009, לא ביקשה לקבל בתורה את המשאבות. יתרה מכך, בעדותה אף אישרה התובעת כי לא היה לה כל ענין של ממש בתיקון המשאבות (בניגוד לטענתה עד אז כי בקשה הצעת מחיר לתיקון) שכן, "לא היה לה מה לעשות איתם" (עמ' 13 שורה 32) ולמעשה היא מסרה אותן לצורך קבלת חוות דעת אשר תשמש אותה בתביעתה כנגד חברת בטולייט.
- שנית טענת הנתבעת הינה כי התובעת לא הוכיחה את ערכן של אותן משאבות אשר היו בשימוש שנה קודם לנטילת על ידי הנתבעת, ומשכך אינה זכאית לפיצוי בגין אי השבתן.
- 10
- 11 חרף העובדה שהנתבעת שינתה טעמיה חדשות לבקרים ביחס למשאבות הישנות ומסרתן
12 מסירתן לנתבעת (כמו גם ביחס למועד מסירתן, כאשר בתצהירה טענה כי קודם ניטלו
13 המשאבות הישנות ורק לאחר מכן הוצע לה לרכוש משאבות חדשות, דבר שאינו תואם את
14 תעודת המשלוח מיום 6.7.07 – נספח א' לז'2), ובעדותה למעשה חזרה בה מהטענה כי ביקשה
15 הצעת מחיר לתיקון המשאבות, הרי שבסופו של יום המשאבות הישנות, שהיו רכוש של
16 הנתבעת, נותרו בידי הנתבעת והושלכו על ידה, מבלי שפנתה קודם לתובעת לברר באם רצונה
17 לקבלן חזרה.
- 18
- 19 אינני מקבלת טענת הנתבעת כי מדובר בהתנהלות סבירה מצידה, שכן באם זו המדיניות
20 השנוקטה אז על ידי הנתבעת (כך לטענת מנהלה אזולאי), היה עליה לציין זאת במפורש בפני
21 התובעת בעת נטילת המשאבות הישנות או לחלופין להתריע בפניה כי המשאבות עתידות להיות
22 מושלכות לפסולת וזאת על מנת לאפשר לה לכלכל צעדיה וליטול אותן לידיה, ככל שהיה
23 ברצונה בכך. התנהלות הנתבעת בענין (מבלי שיש בכך לגרוע מאשמה התורם של התובעת שלא
24 פעלה באופן סביר, במשך כמעט שנתיים לברר מה עלה בגורל המשאבות הישנות), שללה
25 מהתובעת אפשרות זו.
- 26
- 27 בנסיבות אלו, אני סבורה שעל הנתבעת לפצות את התובעת בשל השלכת המשאבות הישנות
28 ללא התראה, אולם אני מקבלת את טענת הנתבעת כי לא ניתן להתעלם מאשמה התורם של
29 התובעת, וכן מכך ששווין של המשאבות לא הוכח ובכל מקרה ברור כי התובעת אינה זכאית
30 לפיצוי בשווי רכישת משאבות חדשות, מקום בו מדובר במשאבות בנות שנה אשר נעשה בהן
31 שימוש. התובעת לא הביאה בפני ראייה כלשהי בדבר שווי המשאבות במצב כזה, אולם אני
32 סבורה כי ניתן לקבוע פיצוי על דרך האומדנא במחצית משווי משאבות חדשות באותו מועד (סך
33 של 4,600 ₪ בצירוף מע"מ כעולה מנספח א' לז'2), כך שהפיצוי יעמוד על סך של 2,300 ₪.
34 (התובעת אינה זכאית לתוספת מע"מ שכן בנהלה עסק (השכרת צימרים) ברי כי הזדכתה על
35 המע"מ שהיה כלול בשווי המשאבות הישנות.

14. ביחס לרכיבי התביעה האחרים, אני סבורה כי התובעת לא הוכיחה כי קיים היה כשל כלשהו בציוד שסופק על ידי הנתבעת או באופן טיפולה בו במסגרת האחריות שניתנה עבור כל אחד מחלקי הציוד.
- אתחיל ראשית מהקביעה כי הציוד שרכשה התובעת מהנתבעת שימש אותה לכל הפחות לשתי עונות רחצה בבריכה (עונת 2007, 2008) תוך שהנתבעת מגיבה לכל קריאה של התובעת ונותנת שירות לכל אחד מחלקי המערכת בהתאם לצורך, כפי שגם אישרה התובעת בעדותה.
- טיעון התובעת כי בעקבות ארוע הצפה כלשהו בחודש 4/2008 (להלן: "הארוע") (בהמשך אתיחס לטיבו של אותו ארוע), נגרם לציוד או לחלק ממנו נזק אשר מנע את השימוש בו, נסתרת מעצם העובדה כי בעונת 2008, לאחר אותו ארוע, המשיכה המערכת לפעול על כל חלקיה וקריאות התובעת בגין תקלות באותה עונה, מלבד אלו הסמוכות לארוע, היו מועטות (שתיים למעשה הנוגעות רק למשאבות), כך שיש בסיס איתן לטענת הנתבעת כי באותה עונה המערכת פעלה כשורה.
- יתרה מכך, אין בפני ראיה מבוססת דיה לקבוע כי איזה מחלקי המערכת, אינם תקינים (למעט בקר ה-PH אליו אתיחס בהמשך) או שלא ניתן לתקנם על מנת שימשיכו ויתפקדו אף מעבר לעונות אלו.
15. בדיקתו של ברבי, עליה מבקשת התובעת להסתמך כראיה לכך שמערכת הבקרה והמשאבות אינן תקינות, נערכה רק בחודש 7/10, דהיינו בחלוף עונה נוספת, היא עונת 2009. לא ניתן להתעלם מכך שברבי הינו נציג של חברה המתחרה בנתבעת ואשר המליץ על החלפת המערכת במערכת המבוססת על כלור ולא על מלח, שכן חברת טיפול אינה עוסקת בשיווק מערכות מלח. ברבי אישר בעדותו כי כלל לא בדק את מערכת המלח או מערכת הבקרה (שכן התקין מערכת אחרת), ורק ניסה לתקן את בקר ה-PH באמצעות החלפת אלקטרודה, אולם הדבר לא צלח.
- העד אישר כי באם היה נדרש להתקין מערכת בקרה, היה מתקין אותה באותו אופן שעשתה הנתבעת וזאת מבלי שיש צורך בפירוק צנרת לצורך הרכבתה.
16. גם בן ניסים, המומחה מטעם התובעת, שהגיע לבדוק את המערכת בשנת 2012, אישר כי כלל לא בדק האם מערכת הבקרה תקינה, אך אישר כי זו עדיין מותקנת במקומה. המומחה בעדותו גם אישר את טענת הנתבעת כי אין למערכת הבקרה כל השפעה על תפקוד המשאבות ותקלה במערכת הבקרה, באם היתה, לא יכלה לגרום לתקלה כלשהי במשאבות.

6 מתוך 11

בית משפט השלום בקרירות

- 1 לא ניתן על ידי התובעת כל הסבר מדוע לא בקשה משני אנשי המקצוע (אחד שהובא לצורך מתן
2 חוות דעת) כי יבדקו את מערכת הבקרה ויתוו דעה לגבי תקינותה, ודבר זה בהחלט אומר
3 "דרשני".
4
- 5 17. לאור עדותם של מר ברבי ומר בן ניסים, והעדרה של בדיקה כלשהי המעידה כי מערכת הבקרה
6 או המשאבות שהתקיעה הנתבעת אינן תקינות, אין מנוס מלקבוע שהתובעת לא עמדה בנוטל
7 להוכיח את טענתה הבסיסית ביחס לאי תקינות הציוד שספקה הנתבעת. אמנם נכון כי
8 במשאבות (ובהן בלבד) בוצעו תיקונים חוזרים ורצף תעודות המשלוח מעיד על כך, אולם בסופו
9 של יום לאחר ביצוע אותם תיקונים, לא הוכח כי איזה מחלקי הציוד (למעט בקר ה-PH) לא היו
10 תקינים.
11
- 12 המרכיב היחיד שיש לגביו ראיה כי לא היה תקין בחודש 7/2010 אינו בקר ה-PH אולם לא
13 שוכנעתי כי נעשה על ידי התובעת דבר (מלבד החלפת אלקטרודה על ידי ברבי) כדי לתקנו, ולא
14 שוכנעתי כי באם היתה התובעת מעוניינת לתקנו ניתן היה לעשות כן. יצוין בהקשר זה כי
15 מצאתי בסיס לטענת הנתבעת כי התובעת, משלא קיבלה מענה מיידי לפנייתה בחודש 5/09,
16 ומהתברר לה כי הנתבעת אינה מתכוונת להעניק לה את השירות כפי שהוענק בתקופת
17 האחריות, החליטה לקבל שירות לבריכה מחברת טיפול הפועלת בשיטה אחרת. למרות המעבר
18 לחברת טיפול, דבר אשר חייב שינוי חלק מהמערכת, לא מצאה לנכון התובעת להחליף את בקר
19 ה-PH או לבצע בו את התיקון הנדרש, עד עצם היום הזה או לכל הפחות, לא הציגה בפני
20 מסמך המעיד על תיקון הבקר או בדיקתו על ידי גורם כלשהו, מלבד ברבי, דבר המביא למסקנה
21 כי התובעת החליטה להפעיל את הבריכה ללא בקר זה. אין בבחירה זו של התובעת להעיד כי
22 הבקר אינו ניתן לתיקון, אלא רק על כך שהתובעת החליטה שלא לתקנו!
23
- 24 18. בהקשר זה אציין כי בחודש 5/2009 ולמעשה גם בתחילת ניהול הליך זה, סברה התובעת כי
25 הנתבעת נתנה אתריות של שנתיים לכל הציוד שסופק (ראה סעיף 26 לת/2) ולפיכך ניתן היה
26 להסביר באותה עת דחינו, בחודש 5/2009, את דרישתה כי הנתבעת תיתן שירות כפי שנתנה
27 במהלך כל התקופה, גם בעת פנייתה בחודש 5/2009.
28 בסיכומי בא כותה בפני, זנחה התובעת את הטענה כי הציוד כולו היה עדיין באחריות בחודש
29 5/09 וזאת משעולה מנספחים ח' ו-ט' לת/2, כי האחריות על הבקר היא למשך שנה ועוד שנתיים
30 על האלקטרוניקה בלבד, האחריות על מערכת המלח הינה לשנתיים ואילו האחריות למשאבות
31 (על אף שלא צוינה באיזה מהמסמכים), הינה למשך שנה בלבד כפי שהוכיחה הנתבעת (ראה:
32 סעיף 23 לנ/2, ואישור ברבי בעמ' 5 שורות 11-12).
33
- 34 התרשמותי ממהלך העניינים ומעדות התובעת בפני היא כי משהבינה כי הנתבעת לא תמשיך
35 לתת לה את אותו שירות מהיר ואפקטיבי כפי שקיבלה במהלך תקופת האחריות, ביקשה,

7 מתוך 11

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-07-7802 רזוליו נ' בריכות שחייה בע"מ

לעשות כן) על אף שהציוד כבר לא היה באחריות.

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

19. משלא הוכח כי איזה מחלקי המערכת שהתקינה הנתבעת היה בלתי תקין ו/או לקוי, נשמט הבסיס לתביעה (מעבר לסוגיית המשאבות הישנות). אולם על מנת להפסיק דעתה של התובע, ובמקרה וטעיתי במסקנתי ומערכת הבקרה שהתקינה הנתבעת לא היתה תקינה במועד כלשהו לאחר עונת 2008, ואף אם אצא מתוך הנחה כי הנתבעת "התחמקה" ממתן השירות המבוקש לחודש 5/2009 בתואנה כי המועד הקרוב ביותר שתוכל להגיע הינו בטווח של למעלה מחודש, כטענת התובעת, עדיין דין התביעה של התובעת להשבת מלוא עלות הציוד ששולם על ידה, להידחות שכן, כאמור לעיל שוכנעתי כי הציוד שימש את התובעת לכל הפחות במשך שתי עונות ואף סביר להניח שגם בשנת 2009 נעשה בו שימוש.

13
14
15
16
17

על אף התקלות החוזרות שהיו במשאבות, ניתן לתובעת שירות ראוי ומספק בכל אותה תקופה אשר הביא לכך שהציוד תיפקד והפעיל את הבריכה והראיה שבמהלך כל התקופה (2007-2008), הזמינה התובעת, והנתבעת סיפקה לה חומרים לצורך הפעלת הבריכה באמצעות המערכת. (נספחים ח', ט', יב' ל/2) בנסיבות כאלה בדאי שאין התובעת זכאית להחזר מלוא עלות הציוד כפי שנתבע.

18
19
20
21
22

20. טענתה המפתיעה של התובעת בחוות הדעת מטעמה, טענה שאין לה כל אזכור בכתב התביעה או בתצהיר (שכאמור הוגש זמן רב לפני הגשת חוות הדעת) לפיה, מקור התקלות בציוד שהביאו להשבתת הציוד הינו באירוע מיום 3.4.08 אשר מקורו באי ביצוע בדיקת לחץ על ידי נציגי הנתבעת בתום הרכבת מערכת הבקרה ביום 2.4.2008, דינה להידחות מכל וכל.

23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

ראשית כפי שטענה בצדק הנתבעת, מדובר בשינוי חזית מובהק כאשר עיון בכתב התביעה מעלה כי אין זכר, ולו אפילו שמץ של זכר, לטענה בענין זה ואין אפילו בסיס עובדתי לטענה הכרוכה בטענה זו, לפיה ביום 3.4.2008 ארע "פיצוץ" בצנרת כלשהי, כנטען בחוות הדעת. בכתב התביעה ובת/2 החוזר על אותו נוסח, כל אשר צוין בהקשר זה, הינו כי "מערכת הבקרה הציפה את חדר המכונות במים..." (סעיף 14 לכתב התביעה), וזאת מבלי לנקוב במועד קרות אותה הצפה, או בכך שמקורה בפעולה שעשו נציגי הנתבעת. טענת ב"כ התובעת בסיכומיו בפני כי התובעת לא העלתה את הטענה הספציפית עד לקבלת חוות דעת המומחה מטעמה מאתר ולא היתה מודעת לצורך בקיומה של בדיקת לחץ, אין בה משום מענה מספק לשינוי החזית החד שביצעה התובעת, ולהיעדרו של ביסוס עובדתי כלשהו לטענה החדשה והמפתיעה.

33
34
35

גם אם נכונה טענת התובעת כי לא ידעה, בשל היעדר מומחיות, דבר חשיבות ביצוע בדיקת הלחץ, אין בכך משום הסבר מדוע לא פרטה בשלב מוקדם יותר, את הטענה העובדתית בדבר

8 מתוך 11

בית משפט השלום בקריות

ת"א 7802-07-10 רהליו נ' בריכות שחייה בע"מ

1 השתחררות צינור והתזת מים אשר גרמו לרעשים שעלו מחדר המכונות כמתואר בחוות הדעת,
2 או את הטענה כי נציגי הנתבעת פרקו את צנרת המשאבות ביום 2.4.08 לצורך התקנת מערכת

הבקרה, לא בכתבי הטענות וגם לא במכתביה התובעת שנכתבו ב"זמן אמת".

3

4

21. יתרה מכך, לאחר שמיעת עדות התובעת בפני עלי לומר, בצער, כי מדובר בתובעת שהאמת אינה נר לרגליה, עדותה היתה מלאת סתירות והתרשמתי כי מדובר באשה מניפולטיבית אשר אין באפשרותי לסמוך ממצאים עובדתיים על עדותה (להבדיל ממצאים העולים מהמסמכים ובעיקר מתעודות המשלוח שהוציאה הנתבעת). כך, רק לדוגמא, התברר שאין כל בסיס לטענתה כי בסמוך לאחר התקנת המשאבות על ידי הנתבעת, התגלו תקלות ובעיות, טענה המופרכת מכך שתקלה ראשונה כאמור היתה רק ב- 27.3.2008 דהיינו, 9 חודשים לאחר התקנת המשאבות ולאחר שאלו פעלו עונה שלמה (ו) ללא כל תקלה; כך למשל שינוי גרסתה באשר לסיבה למסירת המשאבות הישנות לנתבעת, כפי שפורט לעיל; כך גם נסיונה בעדותה לטעון כי במהלך שנת 2009 השביתה לחלוטין את השימוש בבריכה בשל התקלות במערכת, וכי נאלצה לפזר מלח באופן ידני ולמדוד PH באופן ידני, טענות שלא היה להן זכר בתצהיר העדות הראשית.

15

16

מכאן, שגם באם לא היה מקום לדחות את הטענה המפתיעה בשל טעם פרוצדוראלי של שינוי חזית, הרי שיש מקום לדחותה לגופה. אמנם נכון כי ממסמכי הנתבעת ניתן ללמוד כי בסמוך למועד התקנת מערכת הבקרה ובימים העוקבים עד שבוע לאחר מכן, נדרשו נציגי הנתבעת הן לתיקון המשאבות והן לכיול וחיווט מערכת הבקרה שהותקנה אך זה מקרוב (בהיותה גורמת לקצר) אולם לאחר ביצוע תיקונים אלו (עד ליום 10.4.08), ועד לחודש 8/2008 לא התגלתה כל תקלה נוספת במערכת, כאשר גם במועד זה התיקון הנדרש היה למשאבות בלבד ולא לחלק אחר כלשהו של המערכת. מכאן, שגם באם ארוע כלשהו גרם לתקלות לצידו, הרי שתקלות אלו תוקנו, וכאמור לעיל המערכת עבדה ותפקדה לכל הפחות בעונת 2008 לאחר אותו ארוע.

24

25

22. במאמר מוסגר אוסיף כי יש בסיס לטענת ב"כ התובעת כי לא ניתן היה לסמוך על עדותו של העד עלי גויאמיס מטעם הנתבעת כדי לסתור את טענת התובעת בדבר פירוק צנרת בעת הרכבת מערכת הבקרה, שכן התרשמתי כי עד זה תודרך קודם לעדותו בסוגיה זו ורק לגביה, יכול היה להשיב בפירוט, כאשר לכל ענין אחר שנשאל לגביו ציין כי אינו זוכר את הפרטים. אולם אין בכך כדי לשנות את מסקנתי מאחר וכאמור, דחיתי את טענת התובעת בהקשר זה בשל חוסר אמון בעדותה היא באשר לנסיבות שהביאו להצפת חדר המכונות, ומשכך, אין כל משמעות לעובדה שגם אחת מהעדויות מטעם הנתבעת, איננה מהימנה במידה שניתן לסמוך עליה ממצא. בכל מקרה מצויה בפני גם עדותו של מר יגאל ליפז מטעם הנתבעת, אשר מצאתי אותה מהימנה, והוא שלל מכל וכל את טענת התובעת בדבר פירוק צנרת כלשהי לצורך הרכבת מערכת הבקרה.

35

9 מתוך 11

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-07-7802 רחליו נ' בריכת שחייה בע"מ

1

23. בנסיבות אלו, אינני מוצאת צורך לדון בשאלה עליה התעכבו הצדדים רבות, מה בדיוק היה הגורם להצפת חדר המכונות כפי שזו תוארה בכתב התביעה, שכן ממילא אינני סבורה שאותה

3

4 "הצפה" גרמה לתובעת לנוק הנטען. בהיעדר ביסוס עובדתי לטענות עליהן נסמכת חוות דעתו
5 של מר בן ניסים, אין למעשה עוד צורך להכריע בין חוות הדעת מטעם הצדדים כפי שטען ב"כ
6 התובעת, שכן לא על האמור בחוות הדעת קמה או נופלת התביעה, אלא על הביסוס העובדתי
7 המונח בבסיסן.

8
9 24. טענה חלופית שהעלתה התובעת בחוות הדעת מטעמה, לפיה באם אכן התנאים השוררים בחדר
10 המכונות אינם מתאימים להתקנת הציוד, היה על התובעת להתריע על כך בפני התובעת קודם
11 למכירת הציוד, אין בה כדי לבסס את התביעה (מה גם שאף היא הועלתה תוך שינוי הזית
12 בהעדר התייחסות לכך בכתבי הטענות מטעמה!). המדובר בטענה שהועלתה בתשובה לטענת
13 הנתבעת, אשר נתמכה בחוות דעתו של טוביס כי התנאים בחדר המכונות הם שגרמו לבלאי
14 המוגבר של הציוד. אלא שבענין זה לא דק ב"כ התובעת פורתא, שכן הנתבעת לא טענה בשום
15 שלב כי התנאים בחדר המכונות היו כאלה שעל בסיסם צריך היה להמנע מהרכבת הציוד בו,
16 אלא רק שבתנאים אלו יש כדי להסביר את הבלאי המוגבר בציוד, בעיקר במשאבות, שהביא
17 לצורך בתיקונים החוזרים בתקופת האחזיות (ואף מעבר לה בחדש 8/08).

18
19 ככל שרצתה התובעת לטעון כי מחדל מצד הנתבעת, באי מתן התרעה מתאימה על אי התאמת
20 חדר המכונות להתקנת הציוד, הוא שגרם לתקלות החוזרות בציוד ולאי תקינותו, הרי שטענה
21 כזו צריך לפרט בכתבי הטענות, תוך הוכחת הקשר שבין אי מתן ההתרעה לבין הנוק שנגרם.
22 דהיינו היה על התובעת לשכנע כי אילו ניתנה לה התרעה כזו, היתה פועלת להתקנת הציוד
23 במקום אחר! טענה כזו לא הועלתה וככל שהיתה מועילת היתה נשמעת בלתי סבירה לחלוטין,
24 שכן ברור שאין מקום חלופי להתקנת הציוד מלבד חדר המכונות הקיים.

25
26 25. מעבר לצורך אציין כי מצאתי פסול מסוים בכך שטוביס, המומחה מטעם הנתבעת, נתן חוות
27 דעת בענין הנוגדת את האינטרס של התובעת זאת כאשר תקופה לא ארוכה לפני כן, הוא שימש
28 יועץ של התובעת לצורך קבלת רישיון להפעלת הבריכה ממשרד הבריאות (כפי שגם צויין בפתח
29 חוות הדעת). יחד עם זאת, אינני מוצאת כי יש בפסול כזה, שהוא בתחום האתי, כדי להביא
30 למסקנה שחוות דעתו של טוביס פסולה או חסרת כל משקל. עצם העובדה שבפרשה הטכנית
31 שהגיש מר טוביס בשמה של התובעת לצורך קבלת הרישיון, לא נזכרים "הליקויים" שמצא
32 בחוות דעתו באשר למידת ההתאמה של חדר המכונות לתפקידו, אין בה להצביע על כך
33 שליקויים אלו (או יותר נכון לומר קיומם של תנאים לא אופטימליים) אינם נמצאים והם
34 למעשה, אושרו גם באופן עקיף על ידי ברבי בעדותו (עמ' 3 שורה 24)

35

10 מתוך 11

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-07-7802 רזליו נ' בריכות שחייה בע"מ

1 אין ספק כי האינטרס של מר טוביס, כמו גם של התובעת, בעת הגשת הבקשה לרישיון, הינו
2 שונה לחלוטין מהאינטרס שעומד מאחורי מתן חוות הדעת לצורך תיק זה, ולפיכך העובדה
3 שנתונים מסוימים לא הובאו בבקשה לרישיון (נתונים שלא הוכח כי היה בהם לשלול את מתן
4 הרישיון) אין בה להנביע את המסקנה כי חוות הדעת דינה להפסל או להיות חסרת משקל

כ לשוה. בהחלט יתכן שבאם ההכרעה בתיק זה היתה קמה ונופלת על קביעות מומחי הצדדים,
 6 הייתי מתקשה לאמץ את חוות הדעת כלשונה, למעט באותם עניינים שקיבלה חיזוק מראיות
 אחרות.

7

8

9

לסיכום

מכל האמור לעיל עולה כי התובעת לא עמדה בנטל להוכיח את עיקר תביעתה כי הציוד שנמכר לה
 על ידי הנתבעת היה קלוקל, בלתי תקין או שתוקן ברשלנות על ידה. נראה כי התובעת, משלא
 קיבלה, לאחר כמעט שנתיים ממועד רכישת המשאבות, את השירות כפי שהתרגלה לקבלו בתקופת
 האחריות, ניסתה, בכל דרך, להשיב לעצמה ולו חלקית את שווי הציוד וזאת תוך התעלמות מכך
 שעשתה בו שימוש במשך לפחות שתי עונות רחצה וקיבלה במהלך התקופה שירות ראוי (כפי שאף
 הודתה בעצמה).

15

16

17 אשר על כן אני מקבלת את התביעה בחלקה הקטן (כאמור בסעיף 13 לעיל) ומחייבת את הנתבעת
 18 לשלם לתובעת את הסך של 2,300 ₪ בצירוף הוצאות משפט בסך 650 ₪ (כגובה האגרה המינימלית)
 19 ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 1,800 ₪. סכומי ההוצאות ושכ"ט נפסקו ביתס לסכום הפסוק
 20 ואין מקום לפסוק את מלוא ההוצאות שנגרמו לתובעת, שהן בודדאי ניכרות ועולות על סכומים אלו,
 שכן עיקר התביעה נדחתה.

21

22

23

24

ניתן היום, ז' אייר תשע"ב, 29 אפריל 2012, בהעדר הצדדים.

פנינה לוקיץ, שופטת

25

26

27

28